

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 20.9.2007
KOM(2007) 545 slutlig

KOMMISSIONENS ARBETSDOKUMENT

EU-rapport om en konsekvent politik för utveckling

{SEC(2007)1202}

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1.	Inledning	3
2.	De viktigaste resultaten	3
2.1.	<i>Handel</i>	4
2.2.	<i>Miljö</i>	5
2.3.	<i>Klimatförändringar</i>	5
2.4.	<i>Säkerhet</i>	6
2.5.	<i>Jordbruk</i>	6
2.6.	<i>Fiske</i>	7
2.7.	<i>Globaliseringens sociala dimension, främjande av sysselsättning och drägligt arbete</i>	7
2.8.	<i>Migration</i>	8
2.9.	<i>Forskning</i>	8
2.10.	<i>Informationssamhället</i>	9
2.11.	<i>Transport</i>	9
2.12.	<i>Energi</i>	9
3.	Slutsatser	10

1. INLEDNING

Det finns andra politikområden än utvecklingssamarbetet som är av stor betydelse för utvecklingsländerna. Europeiska unionens koncept om en konsekvent politik för utvecklingen syftar till att skapa synergieffekter mellan dessa politikområden och utvecklingsmålen. Detta kommer i sin tur att leda till ett effektivare utvecklingsbistånd. Med tanke på att EU har åtagit sig att avsevärt öka det offentliga utvecklingsbiståndet är det ännu viktigare att se till att dessa resurser inte blir ineffektiva eller slösas bort genom att politiken inte är samstämmig.

Syftet med denna rapport¹ är att tydliggöra vilka framsteg som EU har gjort för att främja en högre grad av samstämmighet mellan de politikområden som i störst utsträckning påverkar utvecklingsländerna, samt att identifiera de viktigaste kvarvarande frågorna som kan komma i åtanke för fortsatta åtgärder.

De politiska ramar som utgör referenserna för denna rapport fastställdes 2005, som en del i det åtgärdspaket som antogs för att påskynda framstegen när det gäller att uppnå millennieutvecklingsmålen². Dessa åtaganden bekräftades på högsta politiska nivå i förklaringen ”Europeiskt samförstånd om utveckling”³.

Denna rapport utgör en grund för bedömningen av hur konceptet om en konsekvent politik för utveckling har genomförts. Den bör bidra till en ökad medvetenhet om konceptet och ligga till grund för diskussioner bland alla berörda parter i EU, både Europaparlamentet, de nationella parlamenten och organisationer i det civila samhället som är verksamma på utvecklingsområdet eller på andra relevanta områden, för att fortsätta att främja en konsekvent politik för utveckling. Rapporten berör medlemsstaterna i lika stor utsträckning som EU och förväntas därför även bidra till den interna debatten i varje medlemsstat.

2. DE VIKTIGASTE RESULTATEN

När det gäller de organisatoriska mekanismerna som EU har inrättat för att förbättra graden av samstämmighet mellan de olika politikområdena och utvecklingsmålen framträder en sammansatt bild:

- EU-institutionerna har blivit mer medvetna om att EU:s politik har verkningar på andra områden än utvecklingsfrågorna och vikten av en konsekvent politik för utveckling verkar vara allmänt känd. Detta återspeglas av de många instrument på detta område som har inrättats i medlemsstaterna, på EU-nivå och inom kommissionen. Lämpliga politiska ramar, procedurer och instrument för att främja en konsekvent politik för utveckling måste nu användas på ett mer systematiskt sätt, och om nödvändigt förbättras och anpassas allt eftersom nya erfarenheter görs.
- Inom kommissionen finns det ett flertal relevanta mekanismer, såsom t.ex. samråden mellan berörda avdelningar, konsekvensbedömningssystemet och den avdelningsövergripande arbetsgrupp som givits i uppdrag att främja en konsekvent politik

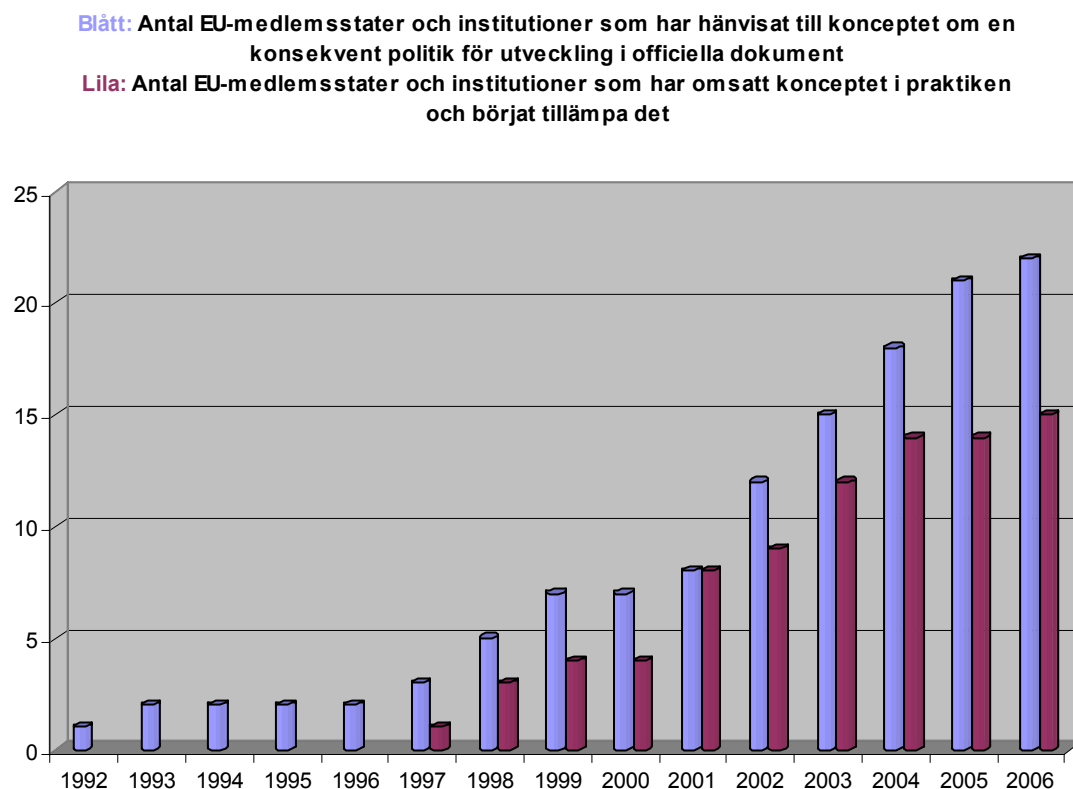
¹ Rapporten grundas på åsikter från kommissionens tjänsteavdelningar och medlemsstaterna som har samlats in genom ett frågeformulär som skickades ut i januari 2007.

² Kommissionens meddelande ”Konsekvens i utvecklingspolitiken - Om snabbare framsteg i strävan att uppnå millennieutvecklingsmålen”, KOM(2005)134 slutlig av den 12 april 2005, och rådets (allmänna frågor och yttre förbindelser) slutsatser om millennieutvecklingsmålen från maj 2005 (dokument 9266/05).

³ Gemensam förklaring från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen om Europeiska unionens utvecklingspolitik, ”Europeiskt samförstånd om utveckling” från december 2005 (EUT C 46, 24.2.2006, s.1)

för utveckling. Inom rådet har stora framsteg gjorts tack vare åtgärder från ordförandeskapet, men konceptet om en konsekvent politik för utveckling är inte tillräckligt institutionaliserat i beslutsprocessen, vilket har betonats av medlemsstaterna. Inom Europaparlamentet arbetar utskottet för utveckling alltmer med att främja en konsekvent politik för utveckling genom att ge ut rapporter, försvara ståndpunkter i plenarsammanträden och genom övrig verksamhet som berör detta.

- Trots dessa ansträngningar befinner sig EU fortfarande i ett tidigt stadium i utarbetandet av en konsekvent politik för utveckling. Det saknas ofta kapacitet och medvetenheten i avdelningarna som inte sysslar med utveckling är fortfarande låg. Processen med utarbetandet av den här rapporten kan i sig ha bidragit till att trenden börjar vända.
- Överlag bedömer medlemsstaterna att det har gjorts större framsteg mot en konsekvent politik för utveckling på EU-nivå än på nationell nivå.
- Motstridiga politiska prioriteringar mellan olika politikområden eller intressen i medlemsstaterna och i utvecklingsländerna utgör de största hindren för en konsekvent politik för utveckling.

Framsteg i utarbetandet av mekanismer för en konsekvent politik för utveckling

Källa: ECDPM, ICEI, Particip.

2.1. Handel

- Handel är en viktig drivkraft för ekonomisk tillväxt och många länder är till stor del beroende av handeln för att bekämpa fattigdomen. Även om handel i sig själv inte kan lösa några utvecklingsproblem, är öppenhet för handel och stöd för utbudskapacitet viktiga inslag i en sammanhängande utvecklingsstrategi.
- Det befintliga systemet för tillträde till EG-marknaden är ganska förmånligt för utvecklingsländerna. Trots detta står utvecklingsländerna inför många hinder och som en

konsekvens av detta fortsätter de fattigaste ländernas andel av den internationella handeln att vara marginell. EU har tagit flera initiativ för underlätta dessa länders integrering i världsekonomin. EU var t.ex. en av de främsta förespråkarna för att göra utvecklingsaspekten till den viktigaste frågan vid Världshandelsorganisationens förhandlingar och har därefter aktivt försökt få till stånd ett lyckat resultat av utvecklingsagendan från Doha. De avtal om ekonomiskt partnerskap som håller på att förhandlas fram med AVS-länderna ses som långsiktiga partnerskap som baseras på en övergripande strategi för utvecklingsfrågorna.

- Allmänna preferenssystemet har sedan reformen 2005 givit mer stabilitet, förutsägbarhet och handelsmöjligheter för dess användare. Dessutom ges ytterligare förmåner till länder som har undertecknat och faktiskt genomfört viktiga internationella konventioner om hållbar utveckling, arbetstagares rättigheter och god samhällsstyrning.
- Dessutom håller kommissionen för närvarande på att omarbeta sina ursprungsregler för förmånsbehandling i syfte att göra dem enklare, tydligare och lättare att använda och därigenom främja utveckling och förebygga bedrägerier.
- EU kompletterar sin förhandlingsagenda med handelsstöd ("Aid for Trade") och har åtagit sig att komma upp i 2 miljarder euro om året till 2010 för att hjälpa utvecklingsländerna att utnyttja nya och befintliga handelsmöjligheter, bistå dem i genomförandet av nya avtal och vid behov hjälpa dem att anpassa sig till ett föränderligt yttre handelsklimat.

2.2. Miljö

- Miljöproblemen påverkar alla men varierar avsevärt i omfattning från region till region eller från ett land till ett annat. Många, om inte alla, utvecklingsländer hotas direkt av miljöförstöring och de fattiga är oftast de som lider mest av miljöproblemen.
- EU:s förnyade strategi för hållbar utveckling⁴ betonar att ekonomiska, sociala och miljörelaterade målsättningar stärker varandra och framhåller vikten av att man arbetar med externa partner.
- De positiva effekterna av EU:s miljöpolitik för utvecklingsländer är vanligtvis indirekta och uppnås genom spridningseffekter, t.ex. genom att bevara den biologiska mångfalden eller införa åtgärder för att skydda konsumenter från miljörisker. EU är också en stor förespråkare av att tillhandahålla "miljömässiga fördelar" genom multilaterala miljöavtal. Kommissionen och EU:s medlemsstater stöder även utvecklingsländernas aktiva deltagande i de multilaterala miljöavtalen. EU står också berett att hjälpa utvecklingsländerna att anpassa sig till förändringar i EU:s miljöstandarder.

2.3. Klimatförändringar

- Miljöförändringar påverkar alla länder, men det är utvecklingsländerna och de fattigaste befolkningarna som kommer att drabbas först och hårdast. Därför kommer alla ansträngningar inom EU:s ambitiösa klimatpolitik, som har som långsiktigt mål att begränsa klimatförändringarna till i snitt 2° C jämfört med nivåerna före industrialiseringen, att direkt eller indirekt gynna dessa länder.
- De positiva spridningseffekterna av vetenskapliga forskningsprogram och investeringar i lämpliga tekniker kommer också indirekt att gynna partnerländer.
- Utarbetandet av en biobränslepolitik på internationell nivå skulle kunna få både en positiv inverkan på utvecklingsländerna i deras egenskap av producenter, och en negativ inverkan

⁴ Rådets dokument 10917/06 av den 26 juni 2006.

om hållbarhetskriterierna inte efterlevs, t.ex. när det gäller frågor som skogsavverkningstakt, minskad markbördighet, vattentillgänglighet och livsmedelstrygghet.

- Det krävs fler förbättringar för att inbegripa klimatförändringsfrågor i den politiska dialogen med utvecklingsländerna, liksom i programmen för utvecklingssamarbete. Kommissionens förslag att inrätta en global klimatförändringsallians mellan EU och dess partner i utvecklingssamarbetet, särskilt de minst utvecklade länderna och andra utsatta utvecklingsländer, kommer att vara ett viktigt steg i denna riktning.

2.4. Säkerhet

- Även om antalet konflikter världen över har minskat är inbördeskrig alltid förödande och bristen på säkerhet hindrar människors legitima förhoppningar.
- EU har ett stort antal instrument både för säkerhets- och för utvecklingsfrågor. På senare tid har EU kontinuerligt förbättrat kopplingarna mellan dessa två områden. Det är dock lika viktigt som det är svårt att säkerställa samstämmighet mellan säkerhets- och utvecklingspolitiken. Strukturella svårigheter på grund av arten av de problem och situationer som måste hanteras, de olika sammanhang som de uppstår i och komplexiteten i EU:s institutionella roll som säkerhetsaktör utgör stora utmaningar.
- Pågående ansträngningar rör allt från att integrera konfliktförebyggande analyser och åtgärder i utvecklingssamarbetsprogram, diskutera sårbara situationer, främja öppenhet och jämlikhet i förvaltningen av naturresurser till att stödja program för avväpning, demobilisering och återanpassning samt reformen av säkerhetssektorn. Dessutom arbetar man för att begränsa vapenexporten och den olaglig handeln med handeldvapen och lätta vapen och med människor, droger och sprängämnen.
- Samarbetet med andra aktörer, särskilt med FN och OSSE och med regionala organisationer såsom Afrikanska unionen och organisationer i det civila samhället, är mycket viktigt.
- Det krävs dock fortfarande en bättre samordning mellan säkerhets- och utvecklingspolitiken. Detta innebär att man bör stärka de organisatoriska mekanismerna i kommissionen och rådet för att man på ett bättre sätt ska kunna ta hänsyn till utvecklingsfrågorna vid beslut som omfattar säkerhetsfrågor. Dessutom bör man systematiskt göra säkerhetsrelaterade analyser när man informerar om och vägleder utvecklingssamarbetet och förbättra övergången mellan de olika finansiella instrumenten. Man bör även fortsätta att bygga upp och upprätthålla partnerskap med de olika internationella och regionala organisationerna och det civila samhället.
- Konkreta initiativ kommer att övervägas inom ramen för det framtida gemensamma strategiska partnerskapet mellan EU och Afrika så att man kan tillfredsställa Afrikas behov genom ett paket med alltmer integrerade och gränsöverskridande utvecklings- och säkerhetsåtgärder.

2.5. Jordbruk

- Jordbruket är särskilt viktigt för utvecklingsländerna och spelar en avgörande roll för den ekonomiska tillväxten, fattigdomsminskningen och livsmedelstryggheten i dessa länder.
- EG har kommit långt i arbetet med att göra den gemensamma jordbrukspolitiken mer mottaglig för utvecklingsfrågor. Med EG:s låga eller obefintliga tullar är tillgången till EG-marknaden generellt sett gynnsam för utvecklingsländerna. När det gäller exportstöd och de inhemska jordbruksstödens snedvridande effekter på priserna har man gjort stora

framsteg genom olika reformer, som syftar till att jämka samman interna jordbruksbehov med målen för en konsekvent politik för utveckling.

- Sedan 2003 har exportstöden och de handelssnedvridande nationella subventionerna minskat kraftigt. När de reformer av den gemensamma jordbrukspolitiken som inleddes 2003 och 2005 har genomförts fullt ut 2011, kommer nästan 90 % av EU:s direktstöd att vara frikopplat från produktion. EU har inom ramen för WTO-förhandlingarna erbjudit sig att undanröja alla exportstöd till och med 2013 och att minska de handelssnedvridande nationella stöden med 70 %.
- EU:s utvecklingssamarbete omfattar stöd till jordbruk och landsbygdsutveckling, särskilt i Afrika. De pågående initiativen för att stärka samarbetet med utvecklingsländerna när det gäller utarbetandet och genomförandet av avtal om tillämpning av sanitära och fytosanitära åtgärder är också viktiga steg i den riktningen.

2.6. Fiske

- Fiske är en viktig ekonomisk verksamhet i många av de utvecklingsländer som är kuststater och kan vara ett viktigt bidrag för att trygga livsmedelsförsörjningen.
- Avtal om fiskepartnerskap ger EU-flottor möjlighet att utnyttja havsresurserna i sådana utvecklingsländer som inte själva utnyttjar sina fiskeresurser fullt ut. Alltsedan reformen av EG:s fiskeripolitik 2002 och 2004 har dessa avtal och målen i utvecklingspolitiken blivit betydligt mer överensstämmande.
- Till de centrala punkterna hör bland annat kvaliteten på den vetenskapliga bedömningen av fiskebestånden och fiskeöverskotten, att frågor som rör hållbar utveckling och den biologiska mångfalden tas upp i politiken, på vilket sätt utvecklingsländerna faktiskt använder de ekonomiska bidrag som de får enligt avtalen om fiskepartnerskap för att utveckla sin egen fiskeriverksamhet samt vilka åtgärder som vidtagits för att motverka illegalt icke-rapporterat och oreglerat fiske.

2.7. Globaliseringens sociala dimension, främjande av sysselsättning och drägligt arbete

- De ”arbetande fattiga” utgör hälften av alla fattiga i världen och barnarbete drabbar miljoner barn. EU:s ansträngningar för att förbättra globaliseringens sociala dimensionen är i grunden positivt för millenietvecklingsmålen.
- Främjande av sysselsättning, social sammanhållning och drägligt arbete ingår i den europeiska socialpolitiska agendan och förklaringen om ett europeiskt samförstånd om utveckling.
- Trots att utvecklingsländerna inte direkt påverkas av EU:s interna sysselsättnings- och socialpolitik har åtgärder på detta område haft en viktig positiv inverkan framförallt på två sätt. För det första främjar EU den internationella agendan för globaliseringens sociala dimension och drägligt arbete. För det andra håller EU, på regional och nationell nivå, i ökad utsträckning på att integrera sysselsättningsfrågor och sociala frågor i dialogen, samarbetsprogrammen och handelsförbindelserna med utvecklingsländerna och utvecklingsregionerna.
- Stödet till en rättvis handel och systemet med GSP+ är exempel på åtgärder från EU:s sida som kan få tydliga effekter, särskilt tillsammans med program för utvecklingssamarbete.

2.8. Migration

- Det finns numera en klar uppfattning om att migration kan gynna utveckling och vice versa. Därför är det viktigt att försöka utnyttja de positiva länkar och synergier som finns mellan dessa politikområden.
- Det har hittills gjorts goda framsteg på migrations- och utvecklingsområdet för att inrätta politiska ramar och inleda den politiska dialogen på regional och nationell nivå, särskilt med Afrika.
- Nu när det finns stabila ramar på plats måste man fortsätta att arbeta för att omsätta policyriktlinjer, avtal och handlingsplaner i konkreta åtgärder som har en verklig betydelse. Än så länge har endast ett fåtal åtgärder vidtagits för att göra penningöverföringar billigare, snabbare och säkrare, för att stödja samarbetet med utlandsboende grupper och för att vända kompetensflykt till kompetenscirkulation, som är exempel på områden där de flesta medlemsstaterna bara precis har börjat utarbeta lämpliga åtgärder. Den politiska dialogen och den nya EU-Afrika-strategin kommer att ge möjlighet för ett utökat samarbete i framtiden.

2.9. Forskning

- Förmågan att ta fram, tillgodogöra sig och tillämpa nya kunskaper är en allt viktigare faktor som är avgörande för de moderna ekonomiernas internationella konkurrenskraft och som bidrar till en hållbar utveckling. Ändå saknar utvecklingsländerna, särskilt i Afrika, personal och institutionella resurser för att ta tag i dessa frågor.
- EU:s forskningspolitik bidrar till utvecklingsmålen på i huvudsak två sätt. För det första stöder man forskningsprogram på områden av globalt intresse, även utvecklingsländer. För det andra bidrar man genom att stödja särskilda internationella samarbetsprojekt som omfattar forskningscenter, universitet och andra berörda aktörer från utvecklingsländerna till en fackkunskapsbas och kapacitetsuppbyggnad i syd.
- På liknande sätt bidrar den europeiska rymdpolitiken till utvecklingsfrågorna och kommer att utgöra grunden för ett utökat samarbete mellan Europa och Afrika för utnyttjande av rymdresurser och forskning för en hållbar utveckling. Navigering, jordobservation (närmare bestämt det europeiska initiativet för en global övervakning för miljö och säkerhet), satellitkommunikation och vetenskap som rör detta kan ses som gränsöverskridande verktyg för att uppnå millenieurutvecklingsmålen.
- Det sjunde ramprogrammet för forskning (2007–2013) är helt öppet för alla länder i världen. Utvecklingsländernas deltagande, särskilt från de minst utvecklade länderna, begränsas dock av för dålig personalkapacitet och institutionell kapacitet inom vetenskap och teknik. Ländernas ansträngningar att bygga upp kapaciteten inom vetenskap och teknik bör därför stödjas inom utvecklingssamarbetet tillsammans med andra instrument och program.
- En annan fråga som ger upphov till oro ur ett utvecklingsperspektiv är den kompetensflyktseffekt som EU:s forskningspolitik har genom att forskare på hög nivå dras till Europa. För att ta itu med denna fråga kommer kommissionen att fortsätta med systemet "Marie Curie – internationella återintegreringsbidrag" som gör det möjligt för forskare som återvänder till sina hemländer att fortsätta med sin egen forskningsverksamhet.

2.10. Informationssamhället

- Informations- och kommunikationstekniken (IKT) kan vara ett kraftfullt verktyg i utvecklingssammanhang eftersom den driver på konkurrenskraften, den ekonomisk tillväxten och de sociala framstegen. Den öppnar även nya kanaler för det fria flödet av idéer och åsikter som kan främja demokrati, yttrandefrihet, mänskliga rättigheter och en ömsesidig förståelse mellan folken. Informations- och kommunikationstekniken kan dock även bidra till att minska klyftan mellan nord och syd, och klyftan mellan informationsrika och informationsfattiga människor.
- För att främja informationssamhället i utvecklingsländerna krävs det ett balanserat förhållningssätt där man kombinerar privata investeringar i IKT-infrastruktur med regeringsåtgärder för att skapa ett gynnsamt regelverk och ett samhälle och en arbetskraft som är kunniga i informations- och kommunikationsteknik.
- Den politiska dialogen och stödet för kapacitetsuppbyggnaden bör fortsätta att främjas. Detta bör kompletteras med en ökad tillgång till forsknings- och utbildningsnätverk och med att fler utvecklingsländer deltar i det sjunde ramprogrammet. Härvid bör man lägga särskilt tonvikt vid Afrika söder om Sahara.

2.11. Transport

- Det krävs en effektiv transportinfrastruktur för att millennieutvecklingsmålen ska kunna uppfyllas och det är även en mycket viktig fråga för konkurrenskraften och den ekonomiska tillväxten. Främjandet av en hållbar transport är därför ett betydande inslag i EU:s utvecklingssamarbetsprogram och omfattar alla transportsätt och tjänster för att underlätta rörligheten för varor och människor.
- EU:s interna transportpolitik påverkar utvecklingsländerna på framför allt två sätt. För det första genom EU:s deltagande i internationella organ för fastställande av internationella standarder, genom luftfartsavtal eller genom samarbete i internationella projekt såsom Galileo. För det andra genom EU:s politik för att utveckla goda standarder för miljö, sociala frågor och säkerhet som ska gälla för flygplan, fartyg och landfordon som kommer in på EU:s territorium och för EU:s egna flottor.

2.12. Energi

- För de två miljarder människor i världen som är beroende av traditionella biobränslen för matlagning eller som inte har tillgång till moderna energitjänster skulle elektrifiering och tillgång till rena matlagningsbränslen avsevärt förbättra sanitets- och hälsoförhållandena och höja levnadsstandarden⁵.
- EU deltar i flera stora initiativ som syftar till att stödja tillgången till adekvata och hållbara energitjänster till överkomliga priser i utvecklingsländerna. Här kan främst uppmärksammas EU:s energiinitiativ för fattigdomsbekämpning och hållbar utveckling, partnerskapet för infrastruktur mellan EU och Afrika och energipartnerskapet mellan EU och Afrika.
- Den nya strategin ”En energipolitik för Europa”⁶ som har som målsättning att tillhandahålla en hållbar, konkurrenskraftig och trygg energiförsörjning till alla EU:s medlemsstater syftar även till att integrera Europas energi- och utvecklingspolitik så att

⁵ The World Energy Assessment: Overview - 2004 Update', UNDP, UNDESA och World Energy Council. Se webbplatsen <http://www.undp.org/energy/weaover2004.htm>

⁶ KOM(2007) 1 slutlig av den 10 januari 2007.

alla parter vinner på det. Utvecklingsländerna, särskilt de i Afrika, kommer att gynnas av EU:s ansträngningar att diversifiera energitillgången och utveckla energieffektiva och förnybara energitekniker.

- Att ta itu med övergripande frågor såsom miljö, klimatförändringar och fattiga människors tillgång till energitjänster, t.ex. på landsbygden, kommer också att vara avgörande för hur framgångsrika energiinitiativen blir i utvecklingsländerna.

3. SLUTSATSER

Alla politikområden som analyseras i denna rapport har en inverkan på den ekonomiska, sociala, miljömässiga eller politiska situationen i utvecklingsländerna och deras framtidsutsikter.

Även de politikområden som främst ses som interna, t.ex. socialpolitik eller transport, kan påverka utvecklingsprocesserna på ett positivt eller negativt sätt. Vilken inverkan de får beror på den föränderliga globala kontexten och på situationer som är specifika för varje land. Så kan klimatförändringar och energi t.ex. bli viktiga prioriteringar inte bara ur ett internt EU-perspektiv utan också ur ett utvecklingsperspektiv. Med en ändrad maktbalans på det internationella planet kommer EU:s strategi för att främja sociala värden på global, regional och nationell nivå dessutom att få ökad betydelse i framtiden.

Denna rapport bekräftar därför hur viktigt det är att hålla ett öga på många olika politikområden i arbetet för en konsekvent politik för utveckling. Dessutom skulle vissa områden med stora möjligheter för utvecklingspolitiken, t.ex. informations- och kommunikationsteknik och forskning, kunna utnyttjas bättre.

För samtliga tolv politikområden som granskats har olösta frågor identifierats, där synergier med utvecklingspolitiken skulle kunna utnyttjas bättre. På särskilt känsliga områden såsom migration eller säkerhet måste främjandet av europeiska intressen och kartläggningen av partnerländernas egna problem balanseras så att man kan nå fram till lösningar som gynnar alla parter.

Generellt sett har EU vidtagit konkreta åtgärder för att förbättra konsekvensen i utvecklingspolitiken. Man har förbättrat sina organisatoriska mekanismer både på medlemsstatsnivå och inom rådet och kommissionen. Utarbetandet av denna rapport har i sig varit ett medel för att höja medvetandegraden i de interna tjänsteavdelningarna om vilken verkan deras politik har på utvecklingsfrågorna.

När det gäller konkreta resultat har framstegen dock legat under den nivå som ställts upp som mål i förklaringen Europeiskt samförstånd om utveckling. Medvetenheten och kunskapen är fortfarande otillräcklig. Det är fortfarande alltför få aktörer utanför utvecklingssektorn som deltar i arbetet både inom institutionerna och i det civila samhället och den privata sektorn.

Det krävs ett fortsatt politiskt åtagande på hög nivå för att säkerställa fortsatta framsteg för att uppnå målen med enhetlighet, effektivitet och synlighet i meddelandet ”Europa i världen”⁷. Detta kräver i sig en medvetenhet om att utveckling och minskad fattigdom är i Europas eget intresse.

Konkret sett kvarstår följande frågor enligt de svar som mottagits:

⁷ KOM(2006) 278 av den 8 juni 2006 ”Europa i världen — några praktiska förslag om hur man skall kunna uppnå ökad samstämmighet, effektivitet och synlighet” och Europeiska rådets slutsatser från juni 2006.

- Att granska och förbättra rådets förfaranden, vilket understryks av medlemsstaterna.
- Att förbättra integreringen av en konsekvent politik för utveckling i nationella och regionala strategier för utvecklingssamarbetet.
- Att förbättra informationsutbytet.
- Att använda konsekvensbedömningsprocessen på ett bättre sätt.
- Att göra det rullande arbetsprogrammet för konsekvens i utvecklingspolitiken mer operativt.

Det finns även ett antal möjliga länkar som borde utforskas ytterligare. Dialogen med utvecklingsländerna om effekterna av EU:s politik på andra områden än biståndsområdet måste också förbättras, såväl på nationell och regional nivå som globalt. Kommissionen och medlemsländerna kan utveckla en sådan dialog inom ramen för utarbetandet av landstrategidokument. Den betydelse som strategin för en konsekvent politik för utvecklingen har för utvecklingsländernas egen politik bör också tas i beaktande, eftersom det på de flesta politikområden krävs parallella ansträngningar från partnerländerna för att EU-politiken ska få en positiva inverkan. Genom att ta upp en konsekvent politik för utveckling i den nya gemensamma EU-Afrika-strategin tar man ett viktigt steg i denna riktning.